

Nosaltres exvalencians

L'esfera dels llibres (2005), Barcelona

Amb el subtítol de "Catalunya vista des de baix", aquest grup de prohoms valencians ha escrit un llibre diferent, situant-se en una quarta via per a la recerca de la personalitat valenciana. En realitat més que un llibre és un conjunt d'opuscles que refresquen la memòria històrica d'aquells que la tenen i també serveix per ajustar uns comptes que poques vegades han vist la llum literària. En realitat, es tracta de confessions molt allunyades de les versions oficials i estereotips que s'alimenten des de València, però també des de Catalunya i des de certs poders transnacionals que actuen amb callada complicitat amb uns i altres, segons deixen constància els mateixos autors.

Amb menys filosofia i per als mortals, es tracta d'un volum que vol pegar un crit a catalans i valencians per a trencar vells tòpics entre qui són els bons i els roïns d'aquesta batalla de València. I ho fan a partir del record de Joan Fuster i Nosaltres, els valencians, un llibre-fita que va provocar la irada reacció dels sectors valencians més agres i també l'aparició d'un moviment valencianista que amb el pas de temps es veuria molt heterogeni. Una realitat que molts pocs valencians coneixen i pràcticament cap català, perquè poques vegades ha eixit de les converses entre cercles molt tancats per por de beneficiar als enemics del valencianisme.

Es en definitiva una altra història de Nosaltres els valencians però sense voluntat de reinterpretar a l'intel·lectual suecà, sinó de destapar als fusterians que s'han aprofitat del seu "mestre" i han fet negoci amb unes idees que sembla importar-los ben poc. A criteri dels autors "el mateix Fuster els tenia perfectament calats quan va manifestar... que l'única cosa que demane és morir-me... sense que se n'assabente ningú. Sobretot sense que se n'assabente qui jo em sé, perquè és capaç de venir, quan ja estaré de cos present, a tocar-me la xuflaina i a posar-me la percalina. Qui ell sabia, l'Eliseu Climent, hi anà, li va posar la percalina, va presidir el dol i no ha deixat de tocar-li la xuflaina des d'aleshores".

Com tot recull, són escrit heterogenis que ratllen la literatura pamfletària com reconeixen els autors, carregats de denúncies i sobretot molta frescor, amb visions interessadament distorsionades i crítiques amb el negoci basat en la catalanodependència i una Catalunya còmoda amb la seua situació de no intervenció i amb un subtil neocolonialisme. Uns escrits que porten el títol d'exvalencians perquè es declaren farts de ser encaixats en estereotips i reneguen tant del meninfotisme com de l'imaginari català exiliat que sospira pel retorn a la pàtria nord enllà. La seua proposta és crear la pàtria dels exvalencians oberta a tots i començant de nou, i en cas contrari anar-se'n nord enllà, però "cap a Suècia".

En definitiva un llibre atractiu de llegir, amb dalt-i-baixos com totes les obres conjuntes, però amb un objectiu molt clar, un llenguatge molt proper i uns comentaris ben profitosos per al debat, amb un humor irònic i amb algunes sorpreses.

Enric Ramiro